

ministeren gjøre med denne Lov? (Flere Stemmer: Brug den.), og det er i denne Henseende, jeg har de væsentligste Betænkeligheder imod Loven. Vil han, forinden han indfører den i Holsteen, forinden han bruger den, som man siger, vil han, forinden han indfører alle tilsvarende Bestemmelser i Holsteen, forelægge den for den holsteenske Stænderforsamling, eller vil han det ikke? Hvis han vil forelægge den for den holsteenske Stænderforsamling, da forekommer det mig, at han omtrent ligesaa gjerne kunde tage Loven i den Skikkelse, hvori Udvalget foreslaaer den, og jeg har derfor ikke kunnet forstaae den store Vægt, han lægger paa denne Sag, paa anden Maade, end at, ligesom vi her skulde tvinges med en moralsk Tvang til at gaae ind paa en Lov, hvis Rigtighed vi ikke kunde erkjende, saaledes skulde ogsaa Holstenerne tvinges til at gaae ind paa en Lov, der for dem er byrdefuld i mange Henseender, og ingenlunde i alle sine Bestemmelser vil blive populair, og det er det, jeg frygter for. Jeg veed meget vel, at naar man udfondrer enkelte Bestemmelser i Loven, som jeg anseer for ikke at burde gjenneføres, naar man gaaer ned ialtsald til nogle lavere Sætter, at Loven saa i sine store Grundtræk er til Holstenernes sande Gavn, men det er ikke Alt, hvad man herfra gjør, og som virkelig sigter til Holstenernes sande Gavn, som i Tydskland bliver saaledes bedømt. Jeg har selv opholdt mig i Tydskland i en Periode, hvor Regjeringen her i Kjøbenhavn traf Foranstaltninger, som vare aldeles aabenbart blot til Kiels Fordeel, og jeg har været Vidne til, hvorledes der igjennem Tydskland gik den største Forbittrelse mod Danmark, fordi man vilde kaste Stene iveien, som det heed, mellem Hamborg og Lübeck, idet man ikke agtede paa, at det, som skete, udelukkende var til Kiels Fordeel, og at det egentlige Danmark og det danske Folk var aldeles uskyldig i, hvad der i saa Henseende skete. Jeg skylder Sandheden at tilføie, at der i Artiller her fra Kjøbenhavn, som bare et officielt Præg, blev gjort opmærksom paa, at det var Kiels Fordeel, man havde for Øie, og at det egentlige Danmark ikke var interesseret i denne Sag, men det lod for doge Dren, og Sagen blev ligesuldt benyttet til Dphidselse

mod Danmark. Jeg frygter nu for, at det, naar den ærede Finantsminister kommer til Holstenerne med denne Lov, naar han, uden at give dette Lands Repræsentanter Lov til at udtale sig, tvinger dem til at tage den, det da vil kunne blive os en meget farlig Sag, (Lehmann: Og det med Rette!) udenat jeg derfor just vil sige, at dette gælder om det nærværende Dieblif. Jeg troer meget gjerne, at der endnu gjøre sig funde og vel overveiede Anskuelser gældende i Tydskland, og jeg nærer ogsaa i den Henseende omtrent de samme Anskuelser som dem, den ærede Udenrigsminister yttrede, at, saalænge funde Anskuelser gjøre sig gældende i Tydskland, vil dette Land ikke lettelig slutte sig sammen til en Toldforening, hvilket vilde stride mod de forskjellige Landdeles særegne materielle Interesser. Men det er ikke altid, at der gjør sig funde Anskuelser gældende i Tydskland, og Ingen kan beregne, om der i Tydskland om saa Maanedes atter kan indtræde en stor national Dybruusning, fordi man troer, med eller uden Grund, at der staaer truende Fjender ved Tydsklands Grændser. Men naar vi nu til den Tid optræde paa den Maade i Holsteen, som jeg troer er Hensigten med denne Lov, da vil man regne os til disse Fjender, og det ønske vi ikke, at man skal gjøre; thi vi have Forpligtelser mod Tydskland, og det ikke blot for Holsteens Vedkommende, men ogsaa for vort eget Vedkommende, idet vi have forpligtet os til omhyggeligt at undgaae Alt, hvad der kan lede til en Forstyrrelse af det saa lykkeligt gjenoprettede gode Forhold mellem det tydske Forbund og den danske Krone. Det er vor Pligt ligeoverfor Tydskland, som det er vor Pligt ligeoverfor Danmark, at søge at undgaae endogsaa Skinnets afslige Foranstaltninger (Hør!).

Hvis derimod den ærede Finantsminister først vil forelægge Sagen for en holsteensk Stænderforsamling, da holder jeg mig overbevist om, at, hvis denne er et klart Udtryk af det holsteenske Folk, og hvis dettes Sind ikke til den Tid atter er forstyrret og forvirret ved falske Forestillinger, da vil den holsteenske Stænderforsamling gaae ind paa Lovens Hovedindhold, idetmindste paa en saadan Forandring i de holsteenske Toldsatser, at vi i alt Væsent-